

Cerkveni prazniki

V petek, 1. novembra je zapovedan cerkveni praznik Vseh svetnikov, v soboto so pa Verne duše. Radi praznika v petek ni posta.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

3117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 257 Thurs., Oct. 31, 1940

Boj za predsedništvo

Nikdar ni bilo v življenju naših držav takega boja za predsedništvo, kakor je danes. Republikanci napenjajo vse sile, da pride za predsednika advokat za Public Utilities, katerega je zrinila Wall Street republikanski konvenciji — Wendell L. Willkie. Govori se v javnosti, da so republikanci potrošili v tej kampanji nad trideset milijonov dolarjev za svojega kandidata.

Zakaj je ta boj?

Zato, ker je predsednik Roosevelt vrnil pravice ljudstvu, tiste pravice, katere je imela in rabila zase tista skupina, ki danes stoji za Willkiejem.

Zato, ker je predsednik uredil banke, da ne morejo več spekulirati z delavskim denarjem. Tako ve danes delavec, da njegovi prihranki na banki ne morejo biti več izgubljeni, ker vlada garantira zanje. Zato, ker je Roosevelt odprl državne blagajne za pomoč vsem, ki so bili brez dela in kruha.

Zato, ker je Roosevelt vpeljal zakone z najnižjo delavsko plačo, vsled katere se ne more več izkoriščati delavca tako, kakor so ga poprej.

Zato, ker je Roosevelt dal pravico vsemu delavstvu, da se sme in more svobodno organizirati, ne da bi smel kdo ovirati to delo.

Zato, ker je Roosevelt uveljavil zakone za Wall Street. Poprej so izdajala podjetja lažnjive račune in lovili z njimi lahkoverne, da so dajali denar in prejeli ničvreden papir. Danes mora biti vsak javen račun podpisan od direktorja vsakega podjetja. In še več: ta direktorji se odgovoreni za pravilnost računov.

Zato, ker je Roosevelt prišel na pomoč vsem, ki žele imeti svojo stredo.

Zato, ker je Roosevelt poskrbel, da bo na starost vsak preskrbljen.

Zato, ker je Roosevelt vselej prijatelj tistih, ki so lačni pravice in kruha.

Pred sabo imamo rekord Rooseveltovega dela v manj ko osmih letih. In ta nam kaže, da ni nikdar noben predsednik pred njim izvojeval toliko dobrih zakonov za revno ljudstvo, kakor on. In še več: vsi predsedniki, kar jih je kdaj sedelo v Beli hiši — vsi predsedniki skupaj niso toliko storili za revnega, lačnega in brezpravnega človeka, kakor on sam.

In kaj pravijo republikanci na ta nenavaden uspeh? Tisti, ki sede v zakonodajni v Washingtonu, lepo sede in molče. Govorili so vsa leta in povsod proti predsedniku Roosevelt, upirali se z vsemi silami njegovim naredbam in zakonom ter razstresali po javnosti vse mogoče laži o velikem možu.

In kaj dela njihov kandidat iz Wall Streeta? On vpije, da je za vse, kar je vpeljal Roosevelt. In ne samo to. On pripoveduje, da vse ve in zna, če se prav drugega ni učil, kakor kako je treba braniti Public Utilities pred zakoni, ki zahtevajo pravico za ljudstvo. Da je Wendell L. Willkie za ves "New Deal?" Tako pravi on, toda... kako? Izdal se je pri največji pomožni akciji, kar jih je izdal predsednik Roosevelt, to je pri WPA, ki daje kruha in dela nezaposlenim. On je za to, da se nadaljuje s tem delom, ampak tako, da se ga izroči posameznim državam.

V tem tiči bistvo vseh njegovih obljub. Danes imamo federalne zakone, ki garantirajo, da se delavcu ne bo godila krivica. Če hočete, da se napravi te zakone mrtve, ni treba drugega, kakor izročiti njih izpeljavo posameznim državam, kjer se bodo politiki igrali z njimi primeroma tako, kakor z zakonom o enakopravnosti vseh ljudi. Kakor veste, govori ustava o tem, a imamo še vsepolno državo, ki odrekajo pravico volitve črnemu človeku.

Kakor hitro preneha delavec in njegove pridobitve pod Rooseveltom varovati federalni zakon, je vse izgubljeno. Mi vemo, da imajo posamezne države v rokah razne politične mašine, katere niso še nikdar storile kaj za delavca.

Rojaki, nevarnost je velika, da delavec izgubi vse, kar je pridobil v zadnjih osmih letih. Če bi bil izvoljen Wendell L. Willkie, bo delavec kmalu tam, koder je bil za časa Hooverja.

Velika vprašanja, notranja in zunanja, zahtevajo na predsedniškem mestu velikega moža, ki je pokazal z delom in reformami, kdo je in kaj smemo pričakovati od njega.

Wendell L. Willkie bi bil tudi rad velik in tudi je v zavijanju dejstev in vseh mogočih obljubah, ki so za las enake Hooverjevimi v vsaki garaži dva avtomobila in na vsaki mizi pečena kokoš. Za primer eno samo: Willkie obljublja delo za vse — na drugi strani pa obljublja, da bo obdržal tudi WPA ki daje kruh in delo brezposlenim. Če bo dela za vse, ne bo nezaposlenih, torej bi bila tudi WPA odveč.

Pa kaj bi naštevati — vse Willkijeve besede so tako prazne, kakor je prazno vpitje o tretjem trminu. Vpijejo: tradicija, tradicija. Da je Amerika bogata, da je dela in kruha za vse, je tudi tradicija, starejša od naših držav. In vendar je še deset let milijone brezposelnih, drugi milijoni pa služijo komaj toliko, da držo svojo dušo v telesu.

Čemu bi naštevati? Na eni strani je velikansko delo našega predsednika Roosevelta — na drugi pa obljube Hoo-

BESEDA IZ NARODA

Koga bomo volili?

V dobrem tednu pojdemo na volišče, kjer se bo odločilo kdo bo vodil našo in naših držav usodo bodoča štiri leta. To pa še ni vse. Skoro ves svet krog nas je v ognju in velika nevarnost preti nam in našemu imetju.

V tako resnih in nevarnih časih, kot jih skoro ne pomni zgodovina, je velike važnosti koga bomo postavili na predsedniško mesto Zed. držav. Imamo dva kandidata in eden bo gotovo izvoljen. Sedanjí predsednik, F. D. Roosevelt, je ponovni kandidat demokratske stranke. Republikanci pa so postavili kot kandidata Wendell L. Willkieja.

Roosevelta poznamo vsi, saj je z nami že zadnjih osem let. Poznamo ga toliko, da lahko z mirno vestjo trdimo, da je poleg Washingtona in Lincolna eden največjih mož, kar jih je še kdaj živel v Beli hiši. Washington je izvojeval svobodo našim državam, Lincoln je osvobodil zamorce sužnosti. Roosevelt pa je vrnil ljudstvu njihove pravice. In še več, v času najhujše krize je izposloval milijarde za podporo tistim, ki so ostali brez dela.

Kdo je pa že prej omenjeni Wendell L. Willkie? Kdo je kaj slišal o njem, dokler ga ni republikanska stranka postavila za predsedniškega kandidata. Delavec ga ne pozna, ker ga ni bilo nikdar v njegove vrste, farmer ga ne pozna. Vsi tisti, ki iščejo dela, kruha in pravice, ga ne poznajo, ker ni še nikdar zastavljal svojega glasu zanje. Kako pa je to, da je bil kar naenkrat postavljen za predsedniškega kandidata. Kdo ga je postavil v ospredje? Odgovor je kaj enostaven, postavljen je od Wall Streeta, od katerega je bilo naročeno svojim, da žele Willkieja in tako so tudi storili.

Willkie je vse svoje življenje delal za velike utilitetne kompanije, ki prodajajo ljudstvu elektriko, plin in podobno. Vse svoje delo je žrtvoval zase! Zato je danes bogat in prve vrste, četudi še razmeroma mlad in danes hodi kot predsedniški kandidat od vzhoda do zahoda, od severa do juga in pripoveduje ljudstvu kaj vse zna in kaj zmora. Brezposelnim obljublja delo, čeprav ve, da je to laž, kajti vemo, da podjetniki ne bodo izdajali, če ne bodo imeli trga za svoje izdelke. Če nimate dela tudi kupovati ne morete. Vse to prav dobro vemo še iz Hooverjeve prosperitete, kateri je opetovano povabil velike podjetnike v Belo hišo in potem tolažil ljudstvo, da je prosperiteta že za vogalom.

Poleg tega pa pravi Willkie, da on zna vse. Če greste kam za delo vprašat, vas bodo najprej vprašali če znate delo in koliko let izkušnje imate v dotičnem delu, kajti izkušnja šteje največ. Sedaj pa vprašajmo koliko izkušnje ima v političnem življenju Willkie. Ali je sploh že zavzemal kak javen urad kakor na primer: ali je že bil governer kake države, ali mogoče kakšen državni senator ali kongresnik. Torej še nikjer ga nismo videli na kakšnem takem mestu in kot tak tudi ne more vedeti kakšno delo ga čaka, če bi bil izvoljen v predsedniški urad in bi ga tudi ne mogel uspešno voditi, ker nima potrebne izkušnje v tem delu.

Kratko rečeno, Willkie je toliko zmožen za predsedniški urad

verjevega kalibra. Delavno ljudstvo pozna le enega, ki je storil več zanj, kakor vsi drugi skupaj, in ta mož je naš predsednik Franklin D. Roosevelt.

Pokažite svojo moč in izpričajte, da se ne daste vjeti v nobeno past, pa naj ima še tako lepe obljube. Glasujte za našega predsednika Franklin D. Roosevelta.

JUGOSLOVANSKI ODBOR DEMOKRATSKE NARODNE STRANKE NEW YORK

kakor bi bila ti ali jaz za kakšno delo, katerega se nisva nikdar učila ali ga sploh kdaj opravljala. On se hvali in vpije na vsa usta, da vse zna in da bo on rešil vsa pereča vprašanja kar jih je tukaj in zunaj države. Kje pa je bil Willkie zadnjih osem let, ko so se vsi skupaj s predsednikom Rooseveltom trudili in iskali pota in sredstev kako bi se ljudstvu in državi zopet vrnila prosperiteta.

Zakaj ni takrat v svoji veliki ljubezni do domovine in ljudstva odprl svojih ust ali zastavil svojega peresa in povedal državnikom kaj naj store in kako naj pomagajo milijonom brezposelnih do dela in kruha. Ali mogoče veste zakaj ne? Zato, ker je toliko vedel kakor jaz ali vi, ki še danes zastoj iščeva kako bi se dalo lažje in boljše živeti.

Samo pazite in videli boste, da Willkie samo govori, govori, govori, a naš predsednik Roosevelt pa molči in dela. Ni nam potreba, da bi še posebej naštevati kaj je ljudstvo pridobilo v zadnjih osmih letih. Dovolj je, da poudarimo to, da odkar obstoje naše Zed. države, niso še vsi predsedniki in vse stranke skupaj dali v vseh 150 letih toliko, kolikor je dobilo revno ljudstvo in delavstvo tekom predsedništva našega Roosevelta. On ima sedaj vse lepo vpeljano in pripravljeno, da se bo vse lepo razvijalo, če bo Franklin D. Roosevelt še nadalje ostal v Beli hiši.

Tisto krdo, ki je zadnjih osem let vodilo boj proti vsaki Rooseveltovi odredbi je sedaj zopet na delu, da bi dobilo vlado v svoje roke. Kjer je denar, tam je tudi moč in to vidite v tej predsedniški kampanji na vsakem zidu, kje je bogastvo doma. Toda tudi ljudstvo ima moč in to svojo moč bo pokazalo na dan volitev in sicer s tem da bo ponovno izvolilo, še za nadaljnja štiri leta, našega sedanjega predsednika, Franklin D. Roosevelta, ki je danes potreben na krmilu države bolj kot je bil kdaj prej. Vsak zaveden delavec in državljani naj stori svojo dolžnost in vsi skupaj združeni bomo izvojevali tako zmago za našega predsednika Roosevelta, kot jo še ni bilo poprej. Volite zanj in ne bo vam žal.

Tončka Jevnik.

Le zvoni "Zvon"...

Slovenci in Slovenke v Clevelandu in okolici, v nedeljo 3. novembra priredi svoj jesenski koncert pevski zbor "Zvon." Kakor vselej v preteklosti, tako upam, da bomo tudi sedaj po naši stari navadi postregli vsem našim posetnikom z vsem najboljšim.

Naš pevovodja, g. Ivan Zorman, je pripravil krasne pesmi za ta program, tako za moški kakor za ženski zbor, za sole in duete. Vsi, ki smo dospeli preko morja, bomo ob naši lepi pesmi zopet poleteli za par ur — v našo staro domovino. Veseli bodimo, da imamo tako prostost v naši novi domovini, kjer lahko brez skrbi prepevamo našo lepo slovensko pesem. To je naše veselje in užitek, slovenska pesem je naš najdražji spomin, ki smo ga prinesli iz stare domovine.

Veliko je truda, da se obdržijo. Složnosti je treba kakor so bili složni pri zboru "Zvon." Ta zbor je resnično že veliko storil v narodnem oziru. Navzoč je

bil pri številnih prireditvah in otvoritvah Slovenskih narodnih domov, obletnicah društev itd. Vselej se je ta zbor z veseljem odzval vabilu za sodelovanje.

Rojaki, spomnite se na to požrtvovalnost in pridite v velikem številu na koncert, ki ga priredi "Zvon." S svojo udeležbo boste obilo poplačali trud naših požrtvovalnih pevcev in pevki, ki so že veliko žrtvovali in sodelovali tu in tam, v Clevelandu in okolici.

Cenjeno občinstvo je prav prijazno vabljen, da pride na ta koncert, ker sem prepričan, da ne bo nikomur žal. Za plesateljce pa bo igral Kordanov orkester, pa tudi drugih dobrot ne bo manjkalo, ker bo za vse prav dobro preskrbel odbor. Torej pridite rojaki in rojakinje iz Clevelanda in bližnjih mest. Še enkrat vas vabimo, da nas posetite v velikem številu v nedeljo 3. novembra ob 7:30 zvečer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti v Newburghu. S pevskim pozdravom,

John Vatovec.

Za napredek v Newburghu

Leta 1934 se je zbrala skupina ljudi stanujočih v fari sv. Lovrenca, da začne z akcijo za izboljšanje ondotne okolice, da bi tudi dotični prebivalci dobili gotovih izboljšav in priznanja od mestne in okrajne vlade. Stavljen je bil odbor, ki je šel takoj na delo.

S pomočjo councilmana Hugh McFarlanda, kapt. Dave Lawrence in pa E. P. Lewandowsky iz 28., 15. in 14. varde se je začrtal program in načrt, ki je bil tudi kmalu odobren od mestne vlade in poslanske zbornice. Mestni inženirji so kmalu naredili načrte in olepšali okolico za mostom na Union Ave. in na novo tlakali Union Ave., da je bilo vsaj mogoče zopet voziti po njej brez večje nevarnosti za vaše vozilo. Torej jame so bile odstranjene.

Na programu pa sta bili še dve točki, ki pa se tedaj nista uresničili, čeprav so bili načrti že vsi gotovi in odobreni, to pa se je zavleklo, ker ni bilo denarja na razpolago. V teh dveh načrtih je bila boljša razsvetljava na Union Ave. (White way) in pa novi predor (tunnel) pod železniško progo ter podaljšanje vzhodne 79. ceste od Bessemer Ave. do Union Ave. Tako, da bi bila zveza z St. Clair Ave. direktna. Dolga leta smo se pogajali in izgledalo je jako slabo za nas Newburghane.

Sedaj pa imamo veselo novico. Lanskega avgusta me je poklical naš slovenski odvetnik, F. V. Opaskar in mi sporočil, da sta Hugh McFarland in direktor utilitet, Hickey, pripravljena pogovoriti se glede razsvetljave Union Ave. Takoj smo poklicali John Lewandowskega, sedanjí councilman v 14. vardi, ki je bil takoj pripravljen stopiti v odbor in na sodelovanje za razsvetljavo Union Ave. in pa podaljšanja 79.

ceste. Tedaj je bil izbran odbor in sicer George Woinovich, Ralph Miller, Frank V. Opaskar, John Lewandowski, Louis L. Ferfolia in pa g. kanonik J. J. Oman.

Ta odbor se je podal v mestno hišo in stopil v razgovor z županom in direktorjem utilitet, Hickeyjem. V naše veliko presenečenje pa nam je bilo povedano, da je councilman iz 28. varde že prej vplival na mestno zbornico, da je ista zavrgla naše načrte za izboljšanje razsvetljave na Union Ave. med Broadwayem in vzhodno 93. cesto (kjer največ žive Slovenci) ter da se je pričelo z izboljšavanjem šele na 93. cesti in se nadaljevalo do 116. ceste (kjer živi on sam). Naš odbor pa je dokazal mestni vladi, da bi bilo zelo nespametno pričeti z izboljšavanjem sredi ceste in predlagal, da se prične z izboljšavanjem takoj na Broadway in gre po Union Ave. tako daleč (vsaj do 93. ceste) kolikor bo denar dopuščal in potem pa naj se nadaljuje kasneje še naprej.

Tako se je tudi zgodilo. Zadnji teden se je že pričelo z delom in prihodnji teden bomo že imeli izvrstno razsvetljavo na Union Ave.

Ko smo dobili to obljubo od mestne vlade, se je pa g. kanonik in pa odbor zavzel še za podaljšanje 79. ceste. Councilman Lewandowski je šel takoj na delo. (Kakor ste čitali v listih zadnji petek, so bili naši načrti, narejeni že pred leti, ponovno odobreni in tudi denar dovoljen za izvršitev istih.) Pa ne samo to, da bo podaljšana 79. cesta, ampak bo tudi novo tlakana in ulične kare bodo nadomestili z busi. Poroča se nam, da bo tudi okrajna vlada prispevala, kajti predor, tlakanje itd. bo stalo precej denarja, ker bo treba preurediti ceste nanovo, ampak za faro sv. Lovrenca in za narodno življenje krog doma na 80. cesti bo pa ta izboljšava velikega pomena. Hvala vsem, ki so kaj pripomogli k temu. S spoštovanjem,

Louis L. Ferfolia.

Lepotični salon v Maple Heights

Zadnje čase smo pri nas kar utihnili in bi kdo mogoče mislil, da spimo. To pa ni res, kajti naša naselbina se vsak dan bolj izpopolnuye, saj imamo svoj lastni Slovenski narodni dom, krojače, groceriste, brivce, Hočvarjevi fantje vodijo gazo-linsko postajo in sedaj pa odpre prvi slovenski lepotični salon Mrs. Julia Lepnos, ki je hčerka dobro poznane Leganove družine.

Upam pa, da to še ni vse in se bo še kdo skorajžil in pričel še kaj drugega. To je vse nam lahko v ponos. Skoro bi bil pozabil, na naš orkester, to je Louis Simončič in sicer ta novi Simončič v Maple Heights in tudi to vam moram povedati, da bo on igral na otvoritvi Julia Lipnos depotičnega salona "Ju-

lias Lepnos Beauty Salon Seveda, to bo prosta zabava vse prijatelje in znance.

Torej ne pozabite te zabave 1. novembra ob 8:30 zvečer v Slovenskem narodnem domu 5050 Stanley Ave., Maple Heights, O.

Mladi Slovenki pa želimo kega uspeha v njenem podjetju!

Fred M. Filipič

"Marie Prislend Cade" vas kličejo

Ker nam v teh jesenskih dneh postaja dolgčas, smo se nile Marie Prislend Cade, da priridimo plesno veselo pod imenom "Barnyard Swing" v soboto, 9. novembra v light Ballroom (Grdinova rana). Pričetek ob osmih urah.

Tem potom prav vlnudno bimo našo slovensko javnost da nas posetite omenjeni čer, kajti postrežba bo v ozirih prvovrstna. Za ples igral Louis Trebarjev.

Vstopnina v predprodaji je mo 25 centov, pri blaginji bo 30 centov. Imele bomo lepega petelina in eden od navzočih bo prav gotovo dobil da ga bo lahko odnesel s seboj saj ni več daleč do Zahvalne dne, malo ga bo lahko šel tadel, da bo boljše "vage", kar zelo prav hodilo za kosila Zahvalni dan.

Torej še enkrat vas pozivam in vabim, posebno pa naslovnice Slovenske ženske kadetkinje od blizu in daleč se gotovo odzovete temu in pridete v soboto 9. novembra v Twilight Ballroom. Na denje!

Mary F. Puhar

Pridite na sejo

Prijazno ste vabljeni na udeležite seje mladinskega skrega zbora, ki se vrši v ponedeljek 1. novembra takoj po vaji. Upamo, da bomo obdržali še naprej v pino, je nujno potrebno. Na demo skupaj vsi stari in mladi, demo smernice za bodočo leto nje.

Dalje prosim, da prinesete matere imena onih, ki želijo stopiti v "Blanket klub" na vse tistih, ki so bile do Zglasite se pri Mrs. J. Marj domu 719 E. 157th St. (na pot) prinesite na sejo kakor koli prejemeno. Vse druge če tiče, tega kluba pa boste čili na seji. Na svidenje. Iv. Kapelj

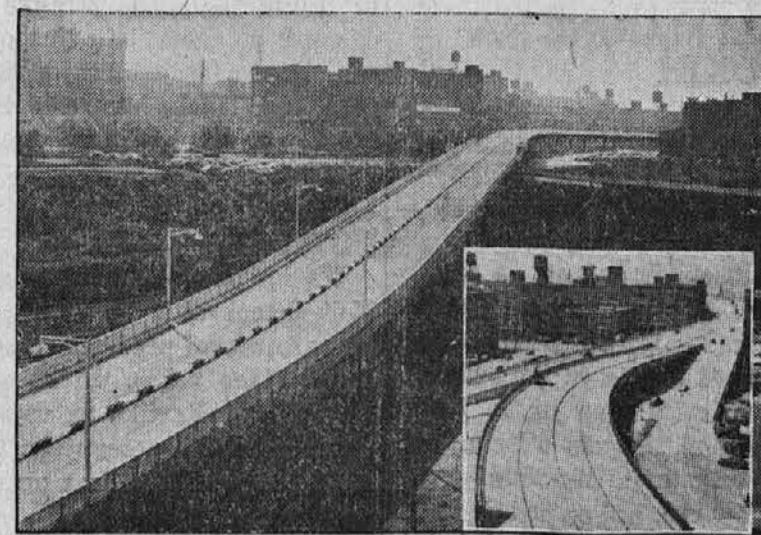
Če verjamete al' pa ne KDO JE GOSPODA (Nadaljevanje)

"Da!"
"Ali sem jaz gospodar glavar v hiši?"
"Da!"

"Ali mi boš to odpustil sedaj prijazno pogledaj. Zopet je dvignil svoje Brž je zavreščala:
"Da, da, da!"
"Daj mi svojo desno roko. Ko mu jo je podala, se sila zunaj pred oknom Miha, veliki hlapec, je svoje orglice veselo poslušal. Lovre pa je prijel Katro in in zaplesal z njo po soli na pel ob spremljevanju godbe."

"Hojli, hojli, kako se imava rada namreč moja žena in o tem gre glas tja v deveto vas."

Od tega dne je Katra popolnoma svojega ranjkega tem bolj z dušo in njegovem nasledniku.

Okrajni inženir John O. McWilliams končuje novo rampo, ki bo vezala novo pot ob jezeru z Bulkley bulevarjem na zahodni strani mesta. Tako je zdaj odprta direktna zveza med vzhodnim in zapadnim Clevelandom. Slika je vzeta od stadiona proti zahodu. McWilliams je eden najzmožnejših inženirjev, kar jih je še imel okraj Cuyahoga, zato zasluži, da ga v torek ponovno izvolimo.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Gunnulf je sedel kot poprej. Erlend se je zleknil pred njim na tla, si položil roko pod brado in se zagledal v nenavadno otrpeli in napeti bratov obraz. Nato se je tiho zasmejal:

"Kaj je, Gunnulf — ali bi se mi rad izpovedal?"

"Da," je tiho rekel brat. Potem pa je spet dolgo molčal. Erlend je videl, kako je enkrat premaknil ustnice in stisnil sklenjene roke na kolenih.

"Kaj je?" Erlend se je bežno nasmehnil. "Pa vendar ne, da bi kakšna zala žena tam doli v južnih deželah —"

"Ne," je rekel svečenik. Glas mu je postal nenavadno raskav. "Ne gre za ljubezen —"

Ali veš, Erlend, zakaj so me določili za duhovnika? —"

"Vem. Ko so nama pomrli bratje in so doma mislili, da bodo tudi ob naju dva —"

"Ne," je rekel Gunnulf. "Munana so imeli za zdravega, Gauteja pa kuga sploh ni bila napadla, umrl je šele naslednjo zimo. Ti pa si ležal in si bil že na tem, da se zadušiš, in tedaj se je mati zaobljubila, da bo mene posvetila službi svetega Olafa, če tebi reši življenje —"

"Kdo ti je to povedal?" je čez nekaj časa vprašal Erlend.

"Ingrid, moja rednica."

"Kajpada, jaz sam bi bil kaj nenavaden dar za svetega Olafa," je rekel Erlend in se malce zasmejal. "Z menoj bi mu bilo kaj slabo ustreženo. — Ampak včasih si vendar pravil, Gunnulf, da si zelo zadovoljen, ker si bil že od mladih let namenjen za duhovski stan —"

"Da," je rekel svečenik. "A zmerom ni bilo tako. V misel mi prihaja dan, ko si v spremstvu Munana Baardssona odhajal s Husabyja, da bi se napotil v službo k našemu sorodniku kralju. Konj pod teboj je plesal in tvoje novo orožje se je lesketalo in isknilo. Jaz pa, sem si mislil, ne bom nikoli smel nositi orožja — Lep si bil, brat — bil si šele šestnajst zim star, a minilo je že leto in dan, odkar sem bil opazil, da te imajo žene in dekleta rade."

"Ta imenitnost je trajala le kratek čas," je rekel Erlend. "Načili so me topo obrezavati nohte, pri vsaki drugi besedi po nemarnem imenovati Jezusovo me in z bodalom krpati škodo, ki sem jo bil prizadel z mečem. Nato so me poslali na sever in tam sem srečal njo — in so me sramotno spodili iz kraljevega spremstva, in oče mi je pred nosom zaprl svoja vrata."

"In zapustil si deželo z lepo žensko," je dejal Gunnulf tiho kot poprej. "Doma smo pa zve-

deli, da si postal poveljnik na gradu grofa Jakoba —"

"No, to ni bilo tako sijajno, kot se je doma govorilo," je smehljaje se pripomnil Erlend.

"Vidva z očetom nista bila dobra prijatelja — zame se še toliko ni zmenil, da bi bila slaba prijateljica. Mati me je imela rada, to vem — toda kako malo mi je bila draga v primeri s teboj, to sem prav za prav šele opazil, ko si bil odšel iz dežele. Ti, brat, si bil edini, ki me je zares imel rad. In Bog ve, da si mi bil na zemlji najljubši prijatelj. Toda ko sem bil mlad in nesramen, tedaj se je utegnilo zgoditi, da sem si mislil, kako si ti neprimerno več prejel kot jaz. Zdaj sem ti vse povedal, Erlend!"

Erlend je ležal in tiščal obraz v travo.

"Nikar ne hodi proč, Gunnulf," je prosil.

"Moram," je rekel svečenik. "Zdaj sva si vse preveč povedala. Naj Bog in Devica Marija tako obrneta, da se snideva ob boljši priliki. Srečno, Erlend."

"Srečno," je rekel Erlend, ne da bi dvignil glavo.

Ko je Gunnulf čez nekaj ur stopil v popotni obleki iz duhovnikove hiše, je zagledal v južni smeri moškega, ki je čez njive jezdil proti gozdu. Čez ramo mu je visel lok in trije psi so skakali okoli njega. Bil je Erlend.

Medtem je Kristina urno stopala po gozdni stezi navzgor po pobočju. Sonce je stalo že visoko in vrhovi hoi so se lesketali proti poletnemu nebu, toda tu v gozdu je bilo še jutranje hladno in sveže. Vonj po smrekah, močvirni zemlji in po kaduljah, ki so povsod cvetele s svojimi svetlo rdečimi dvojnimi zvonceki, je tako prijetno polnil zrak, in s travo porasla steza je bila vlažna in mehka in je dobro dela nogam. Kristina je spotoma opravljala svoje molitve in se je zdaj pa zdaj ozrla k malim belim oblakom, ki so oznanjali lepo vreme in plavali po modrini nad vrhovi dreves. Ves čas je nehotje mislila na brata Edvina. Tako je on nekoč romal in romal leto za letom od prvih spomladnih dni pa globoko v jesen. Po gorskih stezah, skozi črne globeli in pod belimi ledeniki. Počival je po planšarijah, pil iz potokov in prigrizoval kruh, ki so mu ga dajale planšarice in konjski pastirji, nato se je poslovil in voščil mir božji in blagoslov ljudem in živini. Čez šumeča gozdna pobočja je menih stopal v dolino; mršav in dolg, z upognjeno glavo je stopal po cesti mimo obdelanih dvorov in se lišč — in za njim je ostajala vsepovsod, kamorkoli je prišel, kakor lepo vreme njegova ljubezni polna priprošnja za vse ljudi.

Kristina ni srečevala nobenega živega bitja razen tupatam nekaj krav — na tem slemenu so ležale planšarije. Toda steza je bila dobra in čez močvirja so bili položeni prelazi iz vejevja. Kristina se ni bala — imela je občutek, kakor da bi ji menih nevidno stopal ob strani. Brat Edvin, ako je res, da si svet mož, ako stojiš zdaj pred obličjem božjim, tedaj prosí zame!

Gospod Jezus Kristus, sveta Marija, sveti Olaf —. Hrepene-la je po cilju svojega potovanja — hrepene-la je po tem, da bi smela vreči s sebe breme grehov, ki jih je skrivala leta in leta, pezo maš in božjih služb, ki si jih je bila naropala brez spovedi in pokore — hrepene-la je po tem, da bi se rešila in očistila — še bolj, kot je minulo pomlad, ko je nosila dečka pod srecem, hrepene-la po tem, da bi se rešila svojega telesnega bremena —.

Deček je tako dobro in mirno spal na materinem hrbtu. Zbudil se je šele tedaj, ko je prišla skozi gozd doli do Jerebjih dvorov in se ji je odprl pogled čez Badviker in čez rokav fjorda pri Saltnesu. Tam je sedla na zemljo, potegnila culo z otrokom k sebi in naročje in si odplela jopo na nedrih. Dobro ji je delo, da more dečka napojiti, dobro ji je delo, da sme sedeti, čudovito je bilo v vsem telesu čutiti, kako se kamenito trda, od mleka napeta nedra prazni-jo, medtem ko deček pije.

Dolina s svojimi dvori, zelenimi travniki in svetlimi njivami sredi temnega gozda je vsa tiha ležala pod njo in se grela v soncu. Tu pa tam se je valilo nekaj dima iz streh. Mnogokje so bili na travnikih že začeli s košnjo.

Od Saltnessanda se je smela prepeljati v čolnu na drugo stran v Steine. Zdaj je bila v čisto neznanih krajih. Pot v Byne-set je šla nekaj časa mimo dvorov, nato je spet krenila v kozd, vendar zdaj že ni bilo več kdo ve kako daleč med posameznimi človeškimi naselji. Bila je hudo trudna. Tedaj pa se je spomnila očeta in matere — bosa sta bila prehodila vso pot od Jorundgaarda v Silu čez Doverske gore in doli v Nidaros in pri tem nosila Ulvhildo na nosilnici med seboj. Zdaj še ne sme misliti, kako jo Naakkve teži na hrbtu.

Glava jo je neznosno srbel, ker se je pod debelo raševinasto ruto tako hudo potila. In krog pasu, kjer ji je vrv pritiskala obleko na telo, ji je srajca drgnila kožo, tako da je bila gotovo že krvava.

Sčasoma je pot oživila. Kdaj pa kdaj so jahali mimo nje lju-de v te ali oni smeri. Dohitela je kmečki voz, ki je peljal blago v mesto — težka ploščata kolosa so ropotala in odskakovala čez korenine in kamenje, škripala in cvilila. Dva moža sta vlekla za seboj klavno živinče. Ogledovala sta od strani mlado potnico — radi njene lepote — sicer pa so bili ljudje v tem kraju vajeni takih romarjev. Na nekem kraju, malo stran od pota, je nekaj ljudi postavljalo leseno hišo; vpili so ji nekaj in za njo je pritekel starec ter ji ponudil požirek piva. Kristina je nagnila glavo, pila in se zahvalila z besedami, kakršne je druge krat po navadi slišala od siromakov, kadar jim je dajala vbojajme.

(Dalje prihodnjič.)

Ker so nemške bombe razbile uradniške prostore londonskih trgovcev in da trgovina ne zaostane, so se ti naselili kar v parkih. Slika nam kaže enega teh trgovcev, ko v parku diktira svoji tajnici. Seveda pa so ti uradni prostori le začasní.

Slika nam predstavlja nadvojvodinjo Charlotte, ki je bila še pred nedavnim vladarica Luksemburške. Slika je bila posneta ob njenem prihodu na newyorškem zrakoplovnem polju, kjer jo je pričakoval njen soprog, princ Felix, z ostalimi člani njene družine. Levo na sliki je princeza Elizabeta.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Pod dosedanja administracijo Martin L. O'Donnella, je bil urad v vseh oddelkih upravljan vestno in ekonomsko. Okrajna ječa je bila ocenjena kot ena najfinejših v Zedinjenih državah. Zdravstveni pripomočki za jetnike in varnost za publiko je na višini. V civilnem oddelku je bilo upravljanih več kot dvajset milijonov dolarjev letno in vse sodne listine so se dostavljale ročno.

Tako administracijo se mora obdržati

VOLITE ZA

Martin L.
O'DONNELL
za šerifa

Mi podpisani uslužbenci šerifovega urada pozivljamo slovenske volivce, da volijo Martin L. O'Donnella za šerifa na volivni dan 5. novembra, demokratska glasovnica.

BERTHA Cervenik JOSEPH Gornick
ANTHONY KOSAN JOSEPH Kovach
LAWRENCE LESKOVEC LEA PLECKO
ERNEST MODIC ANTHONY ZAKRASEK
JOSEPH KUSAR

O'Donnell for Sheriff Committee, Charles Wing, Treas.

Obleka sčičena in zlikana

Izvršimo vsa potrebna
popravila
Pridemo iskat in pripe-
ljemo na dom

85¢

Obleka sčičena v pralnici

in zlikana (Laundry
Cleaning)

39¢

FRANK POJE IN SIN

631 East 185th St.

Kenmore 4720

Come In — LET US MAKE A RECORD
OF YOUR VOICE!

Yes. Make a real, professional
phonograph record. Surprise your
family or friends. We'll mail it
anywhere in the U. S. free!

Only
10c

See the New 1941
PHILCO JUBILEE SPECIAL

CELEBRATING THE
15 Millionth
PHILCO

Darila zastoj...
sebnost lahka odplačati...
Velika slavnostna
razprodaja! Samo
tovo število ponovno
kupite sedaj, boste
dobili za svoj denar

FREE!
\$25 PHILCO
HOME
RECORDING UNIT

Plays Any Record
on a Beam of Light

Philco 608P Photo-Elec-
tric Radio-Phonograph.
No needles to change;
records last 10 times
longer; glorious tone.
Tilt-Floot cabinet; no
lid to lift.

\$129.95
and your
old radio
Easy terms

Damo veliko za vaš stari radio pri zamenj. Plačate
\$1.00 takoj in \$1.00 na teden. Pri nas imamo kompletne
zaloge vseh vrst Philco radijev.

ANTON DOLGAN

15617 Waterloo Road

Kenmore 1280

Obdržimo Zed. države izven vojne

To bomo storili, če izvolimo pogumne mo-
vce v kongres, kot je

X | Martin L. Sweeney

ki kandidira za kongresnika v 20. okraju. Kongres-
nik Sweeney je znan po vsej deželi, da ni noben kime-
vec in ki mu je pred vsem pri srcu blagor Zedinjenih
držav in njih prebivalstva.
Za njm stoji organizirano delavstvo, vojni veterani,
Townsend organizacija, federalni uslužbenci in mnogi
drugi organizaciji.

Volite v torek 5. novembra na demokratski
glasovnici za

X | MARTIN L. SWEENEY

VOLITE ZA

MARTIN E. BLUM

ZA DRŽAVNEGA POSLANCA

NA REPUBLIKANSKI GLASOVNICI

Pošten, deloven, priporočen od delavskih in civilnih
organizacij, Press, Plain Dealer in News

VOLITE ZA MARTIN E. BLUM

Kraljica Elizabeta, ki je slišala o težavnem delu angle-
skih reševalcev je hotela, da tem hrabrim možem seže v ro-
ke. George Woodward eden izmed teh delavcev se je opravičeval, da ima umazane roke, a kraljica mu je vseeno segla
v roko.